

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2006

Utgiven i Helsingfors den 27 april 2006

Nr 285—291

INNEHÅLL

Nr		Sidan
285	Lag om ändring av hälsoskyddslagen	893
286	Lag om ändring av lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning	898
287	Lag om ändring av kemikalielagen	901
288	Statsrådets förordning om ändring av 7 § i förordningen om ordningsbotsförseelser	904
289	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om användning av fordon på väg	905
290	Kommunikationsministeriets förordning om en skylt för information om skyldigheten att använda bilbälte i bussar	907
291	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av förordningen om de kostnader per enhet för en byggnad vilka utgör grund för strukturstödet för gårdsbruk och motsvarande stöd för företagsverksamhet	908

Nr 285

Lag

om ändring av hälsoskyddslagen

Given i Helsingfors den 21 april 2006

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i hälsoskyddslagen av den 19 augusti 1994 (763/1994) 5 och 6 §, 7 § 1 mom., 8 och 47 §, 50 § 2 och 3 mom., 52 § samt 56 § 3 mom.,
av dem 6 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 24/2006, 7 § 1 mom. och 56 § 3 mom. sådana de lyder i lag 777/1996, 50 § 2 mom. sådant det lyder i lag 691/2001 och 50 § 3 mom. sådant det lyder i nämnda lag 24/2006, samt
fogas till lagen nya 4 a, 20 b och 28 a §, till 57 §, sådan den lyder i lag 720/2005, ett nytt 2 mom. samt till lagen en ny 59 a § som följer:

4 a §

Riksomfattande tillsynsprogram

För styrningen och samordnandet av den tillsyn som regleras i denna lag skall Social- och hälsovårdens produkt tillsynscentral utarbeta ett riksprogram för hälsoskyddstillsynen (*tillsynsprogram*). Tillsynsprogrammet skall åtminstone innehålla följande:

- 1) allmän definition av innehållet i kontrollerna,
- 2) grunderna för riskvärderingen av de

olika tillsynsobjekten och för hur kontrollfrekvensen för objekten bestäms,

3) bedömning av behovet av provtagning jämte anvisningar,

4) metoder för utvärdering av de tillsynsplaner som avses i 6 § 2 mom., samt

5) metoderna för utvärdering av tillsynsprogrammet.

Tillsynsprogrammet skall ses över vid behov, dock minst vart tredje år. Tillsynsprogrammet enligt denna lag utgör en del av det riksomfattande programmet för tillsyn över miljö- och hälsoskyddet, i vilket ingår

också de andra riksomfattande tillsynsprogram som regleras i annan lagstiftning om miljö- och hälsoskydd.

Närmare bestämmelser om utarbetandet av det riksomfattande tillsynsprogrammet och om dess innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 §

Regionalt hälsoskydd

Länsstyrelsen styr och övervakar hälsoskyddet inom länets område samt bedömer och utvärderar de kommunala tillsynsplanerna för hälsoskyddet.

6 §

Kommunens uppgifter inom hälsoskyddet

Kommunen skall inom sitt område, så som föreskrivs nedan, främja och övervaka hälsoskyddet så att en hälsosam livsmiljö tryggas för invånarna. Kommunen skall informera om hälsoskyddet samt ordna handledning och rådgivning om hälsoskydd.

Kommunen skall för regelbunden tillsyn utarbeta och godkänna en tillsynsplan för hälsoskyddet (*kommunal tillsynsplan*) så att tillsynen är av hög kvalitet och regelbunden samt förebygger sanitära olägenheter. Tillsynsplanen skall åtminstone innehålla följande:

- 1) definition av innehållet i kontrollerna,
- 2) kontrollfrekvensen för tillsynsobjekten,
- 3) provtagning och provundersökning som sker genom kommunens försorg,
- 4) utvärdering av tillsynsplanen, samt
- 5) godkända laboratorier som tillsynen stödjer sig mot.

Den kommunala tillsynsplanen skall beakta det tillsynsprogram som avses i 4 a §. Tillsynsplanen skall ses över vid behov, dock minst vart tredje år.

Närmare bestämmelser om innehållet i tillsynsplanerna, de kontroller som ingår i tillsynsplanerna, kontrollfrekvensen för tillsynsobjekten, provtagning och utvärderingen av tillsynsplanerna utfärdas genom förordning av statsrådet.

Kommunen skall inom sitt område också sörja för tillsynen över att de förordningar utfärdade av Europeiska gemenskapen som hänför sig till tillämpningsområdet för denna lag iakttas.

7 §

Kommunal hälsoskyddsmyndighet

De uppgifter som hör till det kommunala hälsoskyddet sköts av en nämnd eller av något annat kollegialt organ som utses av kommunen (*kommunal hälsoskyddsmyndighet*). Fullmäktige kan ge den kommunala hälsoskyddsmyndigheten rätt att överföra behörighet på en underlydande tjänsteinnehavare eller sektion. Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten har dock inte rätt att överföra sin behörighet i fråga om godkännandet av den tillsynsplan som avses i 6 § på en underlydande tjänsteinnehavare.

8 §

Beredskap för exceptionella situationer

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral skall utarbeta en plan för att trygga hushållsvattnets kvalitet vid olyckor och i andra motsvarande exceptionella situationer.

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten skall i samarbete med övriga myndigheter och inrättningar på förhand se till att den kan vidta de beredskaps- och försiktighetsåtgärder som behövs för att förebygga, klarlägga och undanröja sanitära olägenheter som uppstått i exceptionella situationer.

Närmare bestämmelser om innehållet i och utarbetandet av beredskapsplaner för exceptionella situationer utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

20 b §

Hushållsvattenhygienisk kompetens

Verksamhetsidkaren skall på egen bekost-

nad sörja för att den som utför åtgärder som påverkar hushållsvattnets kvalitet i en anläggning som skall vara godkänd enligt denna lag och som levererar hushållsvatten för mer än 50 personers behov eller mer än 10 kubikmeter hushållsvatten per dag har ett av Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral utfärdat intyg över anläggningsteknisk och hushållsvattenhygienisk kompetens. Intyget utfärdas till personer som med godkänt resultat genomgått ett test som bedömer den anläggningstekniska och hushållsvattenhygieniska kompetensen. Intyget gäller i fem år.

Närmare bestämmelser om testintyg samt om anläggningsteknisk och hushållsvattenhygienisk kompetens utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

28 a §

Bassängvattenhygienisk kompetens

Verksamhetsidkaren skall på egen bekostnad sörja för att den som utför åtgärder som påverkar bassängvattnets kvalitet i en simhall, badanläggning eller motsvarande anläggning som avses i denna lag har ett av Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral utfärdat intyg över anläggningsteknisk och bassängvattenhygienisk kompetens. Intyget utfärdas till personer som med godkänt resultat genomgått ett test som bedömer den anläggningstekniska och bassängvattenhygieniska kompetensen. Intyget gäller i fem år.

Närmare bestämmelser om testintyg samt om anläggningsteknisk och bassängvattenhygienisk kompetens utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

47 §

Tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten har rätt att av kommunala, statliga och kyrkliga myndigheter få den information som behövs för utvecklandet av och tillsynen över det kommunala hälsoskyddet.

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten

samt länsstyrelsen är skyldiga att på begäran utan ersättning tillställa Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral de övriga uppgifter om kontroller, kontrollåtgärder, kontrollpersonal, avgifter samt tillsyn som behövs för styrningen, uppföljningen, rapporteringen och statistiken i fråga om tillsynen enligt denna lag.

Tillsynsmyndigheterna skall lämna de uppgifter som avses i 2 mom. på det sätt som Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral bestämmer.

Närmare bestämmelser om tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

50 §

Avgifter

För anmälningar och ansökningar enligt denna lag som kommunen behandlar och för kontroller och provtagning samt undersökningar som ingår i den kommunala tillsynsplanen enligt 6 § skall kommunen hos verksamhetsidkaren ta ut en avgift enligt en av kommunen godkänd taxa.

Hos verksamhetsidkaren skall dessutom tas ut en avgift för tillsynsåtgärder som hänför sig till

1) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med stöd av en kontroll som ingår i den kommunala tillsynsplanen enligt 6 §, när föreskrifterna har meddelats med anledning av att bestämmelserna i denna lag inte har följts,

2) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med stöd av anmälningar enligt 13 § och 14 § 2 mom.,

3) tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har meddelats med stöd av ansökningar enligt 18 § samt sådan övervakning och kontroll av kvaliteten på hushållsvatten som krävs enligt 20 §, samt

4) sådan regelbunden övervakning av badvatten som krävs enligt 29 §.

52 §

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentraler samt länsstyrelsens föreskrifter

När en sanitär olägenhet som avses i 51 § utbreder sig över ett vidsträckt område eller annars är speciellt betydelsefull, kan Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral eller länsstyrelsen inom sitt län meddela föreskrifter som är nödvändiga för att avhjälpa eller förebygga uppkomsten av den sanitära olägenheten.

56 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som gäller kommunala tillsynsplaner enligt 6 § 2 mom. och hälso- skyddsordningar enligt 51 § 3 mom. samt taxor enligt 50 § 2 mom. får sökas med iakttagande av vad som i kommunallagen (365/1995) föreskrivs om ändringssökande.

57 §

Verkställighet

Ett beslut om en tillsynsplan enligt 6 § 2 mom. är verkställbart även om det överklagas, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

59 a §

Test och testning

Test som avses i 20 b och 28 a § får anordnas av testare som godkänts av Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral. Som testare godkänns en person som

1) har sådan utbildning som anges i 7 § 3 mom. samt sakkunskap och erfarenhet i anslutning till hushålls- och bassängvatten- kvaliteten samt teknik, eller

2) i fråga om examen och ämneskompetens är behörig för en lektors- eller lärartjänst som anknyter till vattenverksteknik eller hushålls- vatten- och bassängvattenhygien vid en hög- skola eller vid en läroanstalt som hör till utbildningsstyrelsens verksamhetsområde.

Testet sker enligt testdeltagarens val an- tingen på finska eller svenska. Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral kan be- stämma om uppläggningsen av testet, bedöm- ningen av godkänt genomgående av test och testintygets innehåll.

Social- och hälsovårdens produkttillsyns- central övervakar testarnas verksamhet. So- cial- och hälsovårdens produkttillsynscentral kan återkalla godkännandet av en testare, om testaren i väsentlig grad bryter mot de bestämmelser som gäller verksamheten och inte trots Social- och hälsovårdens produkt- tillsynscentralers uppmaning har rättat till sin verksamhet inom utsatt tid.

Testaren har rätt att för testet ta ut en avgift som högst motsvarar de faktiska kostnaderna för anordnandet av testet. På testare som fullgör uppgifter enligt denna paragraf till- lämpas det som i förvaltningslagen (434/2003) föreskrivs om jäv för tjänsteman.

Närmare bestämmelser om testarnas behö- righet och förutsättningarna för godkännande som testare utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2006.

Social- och hälsovårdens produkttillsyns- central skall ha det riksomfattande tillsyns- program som avses i 4 a § färdigt senast den 1 januari 2007. Kommunen skall ha en kommunal tillsynsplan som avses i 6 § 2 mom. senast den 1 januari 2008. Kommunen kan börja ta ut avgifter enligt 50 § 2 mom. och 3 mom. 1 punkten efter det att den har godkänt tillsynsplanen, dock tidigast den 1 januari 2007. Testsystemet enligt 20 b, 28 a och 59 a § skall vara tillgängligt för de personer som avses i 20 b och 28 a § senast den 1 januari 2007. Personer som i anlägg- ningar som levererar hushållsvatten utför åtgärder som påverkar hushållsvattnets kva- litet skall ha ett godkänt intyg enligt 20 b § senast den 30 juni 2008. Personer som i

simhallar, badanläggningar eller motsvarande bassängvattnets kvalitet skall ha ett godkänt
anläggningar utför åtgärder som påverkar intyg enligt 28 a § senast den 30 juni 2008.

Helsingfors den 21 april 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 286

Lag

om ändring av lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning

Given i Helsingfors den 21 april 2006

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 13 augusti 1976 om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning (693/1976) 14, 25 och 35 §, av dem 14 § sådan den lyder i lagarna 487/1999, 498/2002 och 46/2006 samt 25 § sådan den lyder i nämnda lag 498/2002, samt
 fogas till lagen nya 14 a, 14 b, 25 a, 25 b och 28 a § som följer:

14 §

Den allmänna ledningen och styrningen av att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser iakttas ankommer på social- och hälsovårdsministeriet, och övervakningen och styrningen av övervakningen på Social- och hälsovårdens produkt tillsynscentral.

Social- och hälsovårdens produkt tillsynscentral styr länsstyrelserna och kommunerna i deras skötsel av de uppgifter som med stöd av denna lag ankommer på dem. Produkt tillsynscentralen övervakar iakttagandet av bestämmelserna i 5, 6, 6 a—6 c, 7, 7 a, 8 och 9 § om sammansättning och kvalitetsövervakning av, provningslaboratorier för samt försäljning av och reklam för tobaksprodukter. Mätteknikcentralen bistår i den övervakning av provningslaboratoriernas och testmetodernas kompetenskrav som ankommer på produkt tillsynscentralen. Mätteknikcentralen har i denna uppgift samma rättigheter som en övervakningsmyndighet har enligt 28 §.

För styrningen och samordnandet av den tillsyn som regleras i denna lag skall Social- och hälsovårdens produkt tillsynscentral utarbeta ett riksprogram för övervakningen av tobakslagen (*tillsynsprogram*). Tillsynsprogrammet skall åtminstone innehålla följande:

1) allmän definition av innehållet i kontrollerna,

2) grunderna för riskvärderingen av de olika tillsynsobjekten och för hur kontrollfrekvensen för objekten bestäms,

3) bedömning av behovet av provtagning jämte anvisningar,

4) metoder för utvärdering av de tillsynsplaner som avses i 14 a § 3 mom., samt

5) metoderna för utvärdering av tillsynsprogrammet.

Tillsynsprogrammet skall ses över vid behov, dock minst vart tredje år. Tillsynsprogrammet enligt denna lag utgör en del av det riksomfattande programmet för tillsyn över miljö- och hälsoskyddet, i vilket ingår också de andra riksomfattande tillsynsprogram som regleras i annan lagstiftning om miljö- och hälsoskydd.

Närmare bestämmelser om utarbetandet av det riksomfattande tillsynsprogrammet och om dess innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

Länsstyrelsen styr inom länets område kommunerna i verkställigheten av denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt bedömer och utvärderar dessutom de kommunala tillsynsplaner som gäller övervakningen av tobakslagen.

14 a §

Kommunen övervakar inom sitt område att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas. Inom kommunens område sköts uppgifterna enligt denna lag av ett organ som utses av kommunen. Kommunfullmäktige kan besluta att organet kan

överföra behörighet på en tjänsteinnehavare som lyder under det. Organet har dock inte rätt att överföra sin behörighet i fråga om godkännandet av den tillsynsplan som avses i 3 mom. på en underlydande tjänsteinnehavare.

En kommun kan med en annan kommun eller en samkommun komma överens om att en uppgift som enligt denna lag skall skötas av kommunen eller en myndighet i kommunen anförtros en annan kommuns eller samkommuns tjänsteinnehavare som sköter uppgiften under tjänsteansvar. En samkommun kan ingå ett avtal som avses ovan med en annan samkommun, om medlemskommunerna i samkommunen har gett sitt samtycke. På verksamhet som en kommun ordnar med stöd av denna lag tillämpas lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992), om inte något annat bestäms genom lag.

Kommunen skall för regelbunden tillsyn utarbета och godkänna en plan för övervakningen av tobakslagen (*kommunal tillsynsplan*) så att tillsynen är av hög kvalitet och regelbunden samt förebygger sanitära olägenheter. Tillsynsplanen skall åtminstone innehålla följande:

- 1) definition av innehållet i kontrollerna,
- 2) kontrollfrekvensen för tillsynsobjekten,
- 3) provtagning och undersökning som sker genom kommunens försorg,
- 4) utvärdering av tillsynsplanen, samt
- 5) laboratorier som tillsynen stödjer sig mot.

Den kommunala tillsynsplanen skall beakta det riksomfattande tillsynsprogrammet enligt 14 §. Tillsynsplanen skall ses över vid behov, dock minst vart tredje år.

Närmare bestämmelser om innehållet i tillsynsplanerna, de kontroller som ingår i tillsynsplanerna, kontrollfrekvensen för tillsynsobjekten, provtagning och utvärdering av tillsynsplanerna utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 b §

Om inte något annat bestäms i denna lag övervakar arbetarskyddsmyndigheterna att bestämmelserna i 12 § 5 och 6 punkten och 13 § 3 mom. som gäller förbud mot och begränsning av tobaksrökning iakttas på

arbetsplatserna, enligt vad som bestäms i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

Tullen övervakar att det importförbud som avses i 10 a § 1 mom. iakttas.

Polisen övervakar att 12 § 3 punkten iakttas vid offentliga tillställningar.

25 §

Den som tillverkar eller importerar tobaksprodukter svarar för kostnaderna för undersökning av sådana ämnen i tobaksprodukterna som vållar fara och men för hälsan samt för kostnaderna för kvalitetskontroll av tobaksprodukterna.

Den som tillverkar eller importerar tobaksprodukter svarar även för kostnaderna för en i 18 § 4 mom. avsedd bortdragning av en tobaksprodukt från marknaden.

När en statlig myndighet behandlar ett ärende enligt denna lag kan den ta ut en avgift som fastställs i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Närmare bestämmelser om avgifterna utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

25 a §

Kommunen skall hos en näringsidkare ta ut en avgift enligt en av kommunen godkänd taxa för kontroller och provtagning som ingår i den kommunala tillsynsplanen enligt 14 a § 3 mom. Dessutom skall kommunen hos näringsidkaren ta ut en avgift för tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som meddelats med stöd av en kontroll som ingår i den kommunala tillsynsplanen enligt 14 a § 3 mom., när föreskrifterna har meddelats med anledning av att bestämmelserna i denna lag inte har följts.

Kommunen skall bestämma avgifterna för sina prestationer så att beloppet motsvarar högst kostnaderna för att producera prestationen.

25 b §

Avgifter enligt denna lag kan drivas in utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskökningsväg (367/1961).

28 a §

Den kommunala tillsynsmyndigheten samt länsstyrelsen är skyldiga att på begäran utan ersättning tillställa Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral de övriga uppgifter om kontroller, kontrollåtgärder, kontrollpersonal, avgifter samt tillsyn som behövs för styrningen, uppföljningen, rapporteringen och statistiken i fråga om tillsynen enligt denna lag.

Tillsynsmyndigheterna skall lämna de uppgifter som avses i 1 mom. på det sätt som Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral bestämmer.

Närmare bestämmelser om tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

35 §

Ändring i beslut som gäller tillsynsplaner enligt 14 a § 3 mom. samt taxor enligt 25 a § 1 mom. får sökas med iakttagande av vad som i kommunallagen (365/1995) föreskrivs om ändringssökande.

Helsingfors den 21 april 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

I denna lag avsedda beslut av förvaltningsmyndigheter kan verkställas även om de överklagas. Besvärinstanserna har dock rätt att förbjuda eller avbryta beslutets verkställighet högst till dess överklagandet avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut.

Ärenden som gäller meddelande av förbud enligt denna lag kan upptas till ny behandling, om det av synnerliga skäl finns grundad anledning till det.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2006.

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral skall ha det riksomfattande tillsynsprogram som avses i 14 § 3 mom. färdigt senast den 1 januari 2007. Kommunen skall ha en kommunal tillsynsplan som avses i 14 a § 3 mom. senast den 1 januari 2008. Kommunen kan börja ta ut avgifter enligt 25 a § 1 mom. efter det att den har godkänt tillsynsplanen, dock tidigast den 1 januari 2007.

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 287

Lag**om ändring av kemikalielagen**

Given i Helsingfors den 21 april 2006

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kemikalielagen av den 14 augusti 1989 (744/1989) 5—7 och 49 §, 55 § 2 mom. och 60 § 2 mom.,
 sådana de lyder, 5 § i lag 391/2005, 6 § delvis ändrad i lag 220/1995 och 1073/1995, 7 § i lag 696/2001 och i nämnda lag 391/2005, 49 § delvis ändrad i lag 659/1999, 55 § 2 mom. i lag 1198/1999 och 60 § 2 mom. i lag 57/1999, samt
fogas till 56 §, sådan den lyder i lag 721/2005, ett nytt 2 mom. som följer:

5 §

Tillsynsmyndigheter i centralförvaltningen

Den högsta tillsynen över iakttagandet av denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt den riksomfattande styrningen av verkställigheten och tillsynen ankommer på

1) Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral i fråga om förebyggande och avvärjning av sådana skador på hälsan samt sådana brand- och explosionsrisker som orsakats av kemikalier, samt

2) Finlands miljöcentral i fråga om förebyggande och avvärjning av kemikalieskador på miljön.

För styrningen och samordnandet av den tillsyn som regleras i denna lag skall Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral inom sitt verksamhetsområde utarbeta ett riksprogram för övervakningen av kemikalielagen (*tillsynsprogram*). Tillsynsprogrammet skall åtminstone innehålla följande:

1) allmän definition av innehållet i kontrollerna,

2) grunderna för riskvärderingen av de

olika tillsynsobjekten och för hur kontrollfrekvensen för objekten bestäms,

3) metoder för utvärdering av de tillsynsplaner som avses i 7 § 3 mom., samt

4) metoderna för utvärdering av tillsynsprogrammet.

Tillsynsprogrammet skall ses över vid behov, dock minst vart tredje år. Tillsynsprogrammet enligt denna lag utgör en del av det riksomfattande programmet för tillsyn över miljö- och hälsoskyddet, i vilket ingår också de andra riksomfattande tillsynsprogram som regleras i annan lagstiftning om miljö- och hälsoskydd.

Närmare bestämmelser om utarbetandet av det riksomfattande tillsynsprogrammet och om dess innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §

Regionala tillsynsmyndigheter

Länsstyrelsen och den regionala miljöcentralen leder och övervakar inom sina respektive verksamhetsområden kommunernas verksamhet vid efterlevnaden av denna lag.

RP 179/2005
 ShUB 2/2006
 RSv 8/2006

Dessutom bedömer och utvärderar länsstyrelsen de kommunala tillsynsplaner som gäller övervakningen av kemikalielagen.

7 §

Lokala tillsynsmyndigheter

I kommunen utövar kommunstyrelsen tillsyn över iakttagandet av denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, om inte detta i en instruktion har uppdragits åt någon nämnd (*kommunal kemikalietillsynsmyndighet*). Fullmäktige kan ge den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten rätt att överföra behörighet på en tjänsteinnehavare som lyder under den. Den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten har dock inte rätt att överföra sin behörighet i fråga om godkännandet av den tillsynsplan som avses i 3 mom. på en underlydande tjänsteinnehavare. Uppgiften kan också anförtros en samkommun.

En kommun kan med en annan kommun eller en samkommun komma överens om att en uppgift som enligt denna lag skall skötas av kommunen eller en myndighet i kommunen och där behörighet kan överföras på en tjänsteinnehavare, anförtros en annan kommun eller samkommuns tjänsteinnehavare som sköter uppgiften under tjänsteansvar. En samkommun kan ingå ett avtal som avses ovan med en annan samkommun, om medlemskommunerna i samkommunen har gett sitt samtycke.

För den föreskrivna regelbundna tillsyn som utövas av den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten skall kommunen utarbeta och godkänna en plan för övervakningen av kemikalielagen (*kommunal tillsynsplan*) så att tillsynen är av hög kvalitet och förebygger sanitära olägenheter samt brand- och explosionsrisker. Tillsynsplanen skall åtminstone innehålla följande:

- 1) definition av innehållet i kontrollerna,
- 2) kontrollfrekvensen för tillsynsobjekten, samt
- 3) utvärdering av tillsynsplanen.

Den kommunala tillsynsplanen skall beakta det riksomfattande tillsynsprogrammet enligt 5 §. Tillsynsplanen skall ses över vid behov, dock minst vart tredje år.

Närmare bestämmelser om innehållet i tillsynsplanerna, de kontroller som ingår i tillsynsplanerna, kontrollfrekvensen för tillsynsobjekten, provtagning och utvärdering av tillsynsplanen utfärdas genom förordning av statsrådet.

49 §

Tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter

De myndigheter som med stöd av denna lag eller andra författningar utövar tillsyn över kemikalier har rätt att för övervakningen få behövliga upplysningar av varandra och använda varandras prov vid behövliga undersökningar.

Den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten samt länsstyrelsen är skyldiga att på begäran utan ersättning tillställa Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral de övriga uppgifter om kontroller, kontrollåtgärder, kontrollpersonal, avgifter samt tillsyn som behövs för styrningen, uppföljningen, rapporteringen och statistiken i fråga om tillsynen enligt denna lag.

Tillsynsmyndigheterna skall lämna de uppgifter som avses i 2 mom. på det sätt som Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral bestämmer.

Närmare bestämmelser om tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

55 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som en annan myndighet har fattat med stöd av denna lag får sökas i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ändring i beslut som gäller tillsynsplaner enligt 7 § 3 mom. och taxor enligt 60 § 2 mom. får sökas med iakttagande av vad som i kommunallagen (365/1995) föreskrivs om ändringssökande.

56 §

Verkställighet

— — — — —
Ett beslut om en tillsynsplan enligt 7 § 3 mom. är verkställbart även om det överklagas, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

60 §

Avgifter

— — — — —
För kontroller som ingår i den kommunala tillsynsplanen enligt 7 § skall kommunen ta ut en avgift enligt en av kommunen godkänd taxa. Dessutom skall kommunen hos verksamhetsidkaren ta ut en avgift för tillsynen över efterlevnaden av föreskrifter som har

meddelats med stöd av en kontroll som ingår i den kommunala tillsynsplanen enligt 7 §, när föreskrifterna har meddelats med anledning av att bestämmelserna i denna lag inte har följts. Kommunen skall bestämma avgifterna för sina prestationer så att beloppet motsvarar högst kostnaderna för att producera prestationen.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2006.

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral skall ha det riksomfattande tillsynsprogram som avses i 5 § färdigt senast den 1 januari 2007. Kommunen skall ha en kommunal tillsynsplan som avses i 7 § 3 mom. senast den 1 januari 2008. Kommunen kan börja ta ut avgifter enligt 60 § 2 mom. efter det att den har godkänt tillsynsplanen, dock tidigast den 1 januari 2007.

Helsingfors den 21 april 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 288

Statsrådets förordning**om ändring av 7 § i förordningen om ordningsbotsförseelser**

Given i Helsingfors den 20 april 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i förordningen av den 21 maj 1999 om ordningsbotsförseelser (610/1999) 7 §, sådan den lyder i förordningarna 1038/2001 och 1255/2002, som följer:

7 §

Förseelser som gäller användning av personlig skyddsutrustning

Föraren av och passagerarna i ett fordon som avses i 88 § 1 mom. i vägtrafiklagen kan för underlåtenhet att i enlighet med vägtrafiklagen använda bilbälte under körning föreläggas en ordningsbot på 35 euro. En ordningsbot av samma storlek kan också föreläggas en förare som transporterar barn i ett fordon i strid med 88 a § i vägtrafiklagen samt förare, förmyndare eller vårdnadshavare

som försummar den skyldighet som anges i 88 c § i vägtrafiklagen.

Föraren av och passagerarna i ett fordon som avses i 89 § 1 mom. i vägtrafiklagen kan för underlåtenhet att under körning använda skyddshjälm av godkänd modell föreläggas en ordningsbot på 35 euro. En ordningsbot av samma storlek kan också föreläggas en förare för försummelse av den skyldighet som anges i 89 § 2 mom. i vägtrafiklagen.

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2006.

Helsingfors den 20 april 2006

Kommunikationsminister *Susanna Huovinen*

Överinspektör Janne Mänttari

Nr 289

Statsrådets förordning**om ändring av förordningen om användning av fordon på väg**

Given i Helsingfors den 20 april 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i förordningen av den 4 december 1992 om användning av fordon på väg (1257/1992) 6 § 1 mom., 6 a och 38 §, av dessa lagrum 6 § 1 mom. sådant det lyder i förordning 1243/2002 och 6 a § sådan den lyder i förordning 573/1994, som följer:

6 §

Undantag från skyldigheten att använda bilbälte och skyddshjälm

Den i vägtrafiklagen (267/1981) föreskrivna skyldigheten att använda bilbälte gäller inte

a) en polisman, en gränsbevakningsman eller den som är anställd vid fängsvårdsväsendet, när han eller hon är ute i ett sådant tjänsteuppdrag att användningen av bilbälte kan orsaka fara eller avsevärd olägenhet,

b) en besiktningsförrättare som utför besiktning av en bil,

c) den som delar ut post, tidningar eller andra varor som skall distribueras till flera platser och den som samlar in avfall eller andra varor som skall samlas in från flera platser, då den oavbrutna körsträckan är högst hundra meter och användningen av bilbälte orsakar avsevärd olägenhet,

d) förare av personbil i tillståndspliktig persontrafik, med undantag för transporter av skolbarn och körning utan passagerare.

6 a §

Befrielse av hälsoskäl från skyldigheten att använda bilbälte

Det läkarintyg som avses i 88 b § 2 mom. i vägtrafiklagen skall innehålla uppgift om giltighetstiden och följande symbol:

38 §

Personbefordran med bil

I en bil får förutom föraren finnas högst så många passagerare som motsvarar det i registret antecknade antalet sitt- och ståplatser. Föraren och passagerarna skall använda sitt- eller ståplatser som uppfyller de krav som uppställts för dem.

I en buss som används i linje- eller köptrafik (kategori M₂ och M₃) får dock det i registret antecknade passagerarantalet, föraren inberäknad, tillfälligt överskridas med 30 procent. På sittplatsen bredvid föraren och på alla sittplatser som utrustats med bilbälte får dock placeras högst det i registret antecknade antalet passagerare.

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2006.

På annan plats än i framsätet på personbilar eller paketbilar (kategori M₁ och N₁) får till den 31 december 2007 tillfälligt transporteras 30 procent flera sådana sittande passagerare som är tre år eller äldre och för vilka det

finns möjlighet att använda bilbälte eller andra skyddsanordningar.

Vid transport av skol- och dagvårdsbarn i bussar i linjetrafik får de personer som tillfäl-

ligt överskrider det tillåtna passagerarantalet i enlighet med 38 § 2 mom. till den 9 maj 2008 placeras på sittplatser som utrustats med bilbälte.

Helsingfors den 20 april 2006

Kommunikationsminister *Susanna Huovinen*

Överinspektör Janne Mänttari

Nr 290

Kommunikationsministeriets förordning**om en skylt för information om skyldigheten att använda bilbälte i bussar**

Given i Helsingfors den 18 april 2006

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 88 d § 2 mom. i vägtrafiklagen av den 3 april 1981 (267/1981), sådant detta moment lyder i lag 234/2006:

1 §

Vid information om skyldigheten att använda bilbälte i bussar genom en sådan skylt som avses i 88 d § 1 mom. 4 punkten i vägtrafiklagen (267/1981) skall skylten till sin utformning överensstämma med följande modell:

Skylden har en vit bild på blå botten. Skylten kan användas tillsammans med en text som informerar om skyldigheten att använda bilbälte. Texten får inte täcka skylten.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2006.

Helsingfors den 18 april 2006

Kommunikationsminister *Susanna Huovinen*

Överinspektör Janne Mänttari

Nr 291

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande

om jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av förordningen om de kostnader per enhet för en byggnad vilka utgör grund för strukturstödet för gårdsbruk och motsvarande stöd för företagsverksamhet

Utfärdat i Helsingfors den 21 april 2006

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSMf om jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av de kostnader per enhet för en byggnad vilka utgör grund för strukturstödet för gårdsbruk och motsvarande stöd för företagsverksamhet	40/06	21.4.2006	1.5.2006

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, telefon 020 77 2005.

Helsingfors den 21 april 2006

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör *Sirpa Tauru*